

ת"פ 41377/09/13 - מדינת ישראל נגד עומר חושייה, זין האני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41377-09-13 מדינת ישראל נ' חושייה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עומר חושייה

2. זין האני (עציר - הסתיים)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות של התפרצות לבית מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין וכן גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, התפרץ הנאשם לדירה, בכך שפתח את סורג הכניסה לדירה באמצעות מברג, פתח את דלת הכניסה ונכנס פנימה. בנסיבות אלה גנב הנאשם רכוש רב, המפורט בכתב האישום, לרבות כ-1,500 דולר, ומעל למאה תכשיטים בעלי ערך כספי וסנטימנטלי רב.

הנאשם נטל את הרכוש ובצוותא עם הנאשם 2, אסף את השלל וברח מהמקום, תוך שהותיר אחריו הרס ואי סדר מוחלט.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שירות המבחן. בהתאם לאמור בתסקיר, מדובר בנאשם אשר מגיל צעיר עזב את מסגרת בית הספר והחל לעבוד. הנאשם גרוש, אב לשלושה ילדים כאשר הקטנה בהם בת שנתיים סובלת ממחלה כרונית. ילדיו של הנאשם נמצאים בחזקתו ושוהים בבית הוריו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו, תוך קושי בדחיית סיפוקים. הנאשם מסר כי בעת האירוע היה תחת השפעת אלכוהול. לעומת זאת, הנאשם קיבל אחריות, הביע חרטה, ושירות המבחן העריך כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, תוך דגש על הפגיעה בילדיו במידה ויוטל עליו מאסר בפועל.

בנוסף, המליץ שירות המבחן על צו מבחן במהלכו יבחן שימוש הנאשם באלכוהול.

3. המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, הצטיידות הנאשם במברג, הרכוש שנגנב וההרס שנגרם במקום. עוד הפנתה לאמור בתסקיר. המאשימה עתרה לקביעת מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר ובמקרה

של נאשם זה טענה להטלת מאסר למשך 15 חודשים.

4. ב"כ הנאשם טען כי תיקון כתב האישום לגבי שותפו של הנאשם אינו תואם את חומר הראיות, ומכאן שחלקם של השניים זהה. מדובר בנאשם עם נסיבות חריגות אשר אחראי על הטיפול בילדיו. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, אותם ביצע על רקע מצב נפשי קשה ושכרות. בהתאם לפסיקה, אשר הוגשה לבית המשפט, הענישה בגין מקרים דומים הינה מאסר למשך שמונה חודשים. לאור נסיבותיו של הנאשם והעובדה שהיה עצור משך חודש ימים, עתר להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם עצמו הביע צער על מעשיו, טען שלמד לקח מהאירוע וכעת מטפל בילדיו ובבתו החולה.

מתחם הענישה

5. התפרצות לבית מגורים מהווה פגיעה ברכושו של אדם וכן בתחושת בטחונו העצמי. מדובר בכניסה ברגל גסה לפרטיותו של אדם, למבצרו, ומכאן מידת הפגיעה הרבה המגעת מעבר לעצם הפגיעה הרכושית.

בנסיבות המקרה הנדון, הנאשם אכן נטל לידי כמות גדולה ביותר של תכשיטים בעלי ערך סנטימנטלי רב, ואף הותיר אחריו הרס רב אשר מותיר תחושה קשה בליבם של נפגעי עבירות אלה (ראו לענין זה ע"פ 7453-08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.08), לגבי עוגמת הנפש הרבה הנגרמת לאדם שדירתו נפרצת, חוסר הבטחון הממלא את ליבו והדרישה להחמרה בענישה בעבירות אלה). בנסיבות המקרה הנדון יש להתייחס אף בחומרה להצטיידות הנאשם בכלי באמצעותו ביצע את העבירה, ולשוויו הרב של הרכוש שנגנב.

אשר לטיעונו של ב"כ הנאשם לגבי הראיות הדומות בעניינו, ביחס לעניינו של נאשם 2 - ניתן להתרשם מעובדות כתב האישום המתוקן לגבי חלקו השונה של הנאשם 2. בנוסף, לא ניתן לקיים דיון בסוגיה זו בשלב הנוכחי. יודגש, כי ב"כ הנאשם 1 היה מודע ואף נכח בדיון בו הוצג ההסדר לגבי הנאשם 2, אך נמנע מלומר דבר במהלך דיון זה.

עיון בפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים מעלה כי ענישה המוטלת בדרך כלל במקרים דומים הינה מאסר בפועל, ולא בדרך של עבודות שירות, זאת לתקופה של כשנה, בהתחשב בנסיבות אישיות כאלה ואחרות של נאשמים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר למשך 9 חודשים ועד מאסר למשך 24 חודשים.

העונש המתאים

6. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה הינו פעולה של הנאשם, מבלי לשקול את השלכות מעשיו, תוך קושי בדחיית סיפוקים, וכן שימוש באלכוהול כבריחה ממצוקה שחש. אכן, יש לקחת בחשבון את קבלת האחריות והגורם המרתיע שהיווה ההליך הפלילי כנגד הנאשם. יחד עם זאת, מדובר בנאשם אשר ריצה מאסר בעברו, עובדה אשר לא הרתיעה אותו מלבצע את המיוחס לו. בנוסף, לא התרשמתי מתהליך טיפולי אשר הביא את הנאשם להתנהלות שונה בעתיד, ככל שיחוש שוב במצוקה מסוג מסוים. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה שנקבע.

במסגרת העונש המתאים, יינתן משקל משמעותי להשפעת מאסרו של הנאשם על משפחתו הקרובה, תוך דגש על ילדיו והטיפול בהם. בנוסף, יינתן משקל לעובדה שהרכוש נתפס בסופו של יום, והוחזר לידי המתלוננים.

7. לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשי מאסר, זאת בניכוי ימי מעצרו בין הימים 20.9.13 ל - 20.10.13.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ה, 01 יוני 2015, במעמד הצדדים.